1877. IV. évfolyam. 87. szám. Debreczen, Csütörtök május 3.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *reszvénynyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hetfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimezendők.

A párisi szerződés és az orosz önkény.

Azon nemzetközi szerződés, mely a keleti ügyeket szabályozta, az 1854-dik évben kezdődött krimi háboru vivmánya. Azon háboru eredménye ez, melyet az 1854-dik évi márczius 12-kén a portával szövetkezett franczia és angol hatalmak üzentek meg az orosz czárnak. E hatalmas szövetség hadseregei, és a háboru megüzenése után hozzájuk csatlakozott szardiniai király katonái fegyverténének, s örökre nevezetes győzelmeinek köszönheti az emberiség e szerződést, melynek czikkei a hóditásra indult orosz hatalmat megfosztották a Fekete tenger és Duna torkolat feletti uralomtól, s visszaszoriták saját határai közé. — A szövetkezett müvelt nemzetek vitéz katonái tönkre verték az orosz zsoldosokat, s erősség erősség után kezeikre jutott, mig végre 1855-dik évi szept. 8-kán, Sebastopol erődje is a szövetségesek kezébe jutván: a háboru befejezéséhez közeledett.

Nehogy a győzelmes seregek tovább haladjanak Oroszország belsejébe, vagy épen a leigázott Lengyelországot visszaállitsák: a megalázott orosz hatalom békéért esdett. A hatalmak elérni vélvén kitüzött czéljukat, kongressusra gyültek Párisba, és ott a békekötés elkészülvén, 1856-ik évi márcz. 30-án Franczia-, Angol-, Ausztria-, Porosz-, Orosz-, Szárdinia- és Törökországok hatalmazottai által aláiratott.

E szerződés a nevezett hatalmak közt a mindenható isten nevében (Au nom de Dieu tout-puissant) köttetett meg s annak 7-dik czikkében kimondatott, „hogy a magas porta az európai államok sorába felvétetik, s a nemzetközi jog minden előnyeiben részesittetik. Az ottomán birodalom függetlensége és területi épsége a hatalmak által elismertetik, s magukat mindnyájan kötelezik, miszerint azt kölcsönösen tiszteletben tartandják."

A 8-ik czikkben kimondatott, hogy „ha azon eset következnék be, miszerint a magas porta, és a hatalmak közül egy vagy több hatalom között eltérő vélemény keletkeznék, mely viszonyaik fentartását veszélyeztetné, mielőtt erőhöz folyamodnának, az ügyet a többi hatalom elé terjeszteni köteleztetnek, hogy ezek közbenjárásukkal a szélsőségeket megelőzzék."

E szerződés czikkei eléggé érthetők és világosak. — Törökország ép oly független állam, mint bármely más állam Európában: ennek belügyeibe tehát a souverainitás jogából folyólag senki be nem avatkozhatik. És mégis mi történt? Két év óta nemcsak elnézték a hatalmak az orosz kormány jogtalan beavatkozását Törökország belügyeibe, de sőt a Konstantinápolyban tartott konferenczián magok is beavatkoztak, s ez által saját magok független állami fenségi jogaikon rést ütöttek. F.évi április 26-kán pedig az orosz kényuri hatalom az isten nevében kötött párisi szerződést, ugyancsak az isten nevében a török területre lett berontásával szélyeltépte. — Nem valóságos istenkáromlás ez, midőn egy nagy hatalom jogtalan ténye kivitelére az istent meri segitségül hivni?!

Ez önkényes tettével az orosz hatalom kijelentette, miszerint a párisi szerződés széttépésével Európában többé nem a jog, hanem az erőszak uralkodik.

Van-e Európában önérzetes polgárosult állam, melynek kormánya az erőszakot ismerje el a jog helyett az egymáshozi viszony szabályozásában. Azt hiszem nincs; de ha mégis lenne: ugy az elismeri, hogy saját létele is addig biztos, mig fizikai ereje más állam fizikai erejének ellenállni képes.

Örök szégyenére válnék századunknak, ha az emberiség évezredes fejlődése vivmányát, a jogot, mint az egymáshozi viszonynak szabályozóját, ismét az erőszakkal engedné felcserélni. Megvagyok győződve, hogy az öntudatra jutott nemzetek egyesült erővel fogják visszautasitani Oroszország jogtalan támadását s véres fővel térend vissza jeges határai közé.

Igaz, hogy az európai polgárisultság szégyenére már találkozott egy kis országocska, melynek jólétben ficzkándozott népe nem fért meg a bőrében, s esztelen ábrándjai megvalósulása reményében lemondott saját önállásáról, és a hóditó hatalom vakeszközéül szegődött fel; e kis országocskát diplomácziai nyelven Moldva-Oláhországnak nevezik. — Ámde ez nem az európai nemzetek éretlensége, hanemcsak a románok éretlensége mellett bizonyit; e tettükkel az oláhok csak azt bizonyitották, hogy önállásra képtelenek és éretlenek. Bebizonyitották ezt azon Európa előtt, melynek diplomácziája Szerbiával együtt őket régóta dédelgeti, hogy a rájuk pazarlott kegyre érdemetlenek.

Midőn a legközelebbi multban mi magyarok nemzeti és állami önállásunk és százados jogaink visszanyeréséért küzdöttünk: Európa hatalmai bennünket forradalmároknak nyilvánitottak, s beleegyeztek abba, hogy a népek és jogok letiprásában nagyranőtt orosz zsoldos sereg bejöjjön hazánkba, itt házaink, falvaink és városaink kirablása és leégetésével bennünket nem csak jogfosztottakká, de valóságos földönfutókká tegyen. — Ha a történelem nagy könyvét felütjük, valjon mi bizonyul be abból? Minden csak az nem, hogy Európa többet köszönhet az oláhok és szerbeknek, mint nekünk magyaroknak. Kik vérzettek, s harczoltak annak idejében a kereszténység ügyéért nagyobb kitartás, és sikerrel, ők-e vagy mi? Mig a hatalmak minket letiporni engedtek: addig Moldva — Oláhország és Szerbiát Törökországtól függetlenitették, ugy hogy ennek uralma már csak névleges volt.

A párisi szerződés 22-ik czikkében ez mondatott ki: „Oláh és Moldvaország továbbá is élvezendik a porta fennhatósága (sous la suzeraineté de la porte) és a szerződő hatalmak garantiája alatt azon szabadalmakat és mentelmeket, melyeknek birtokában vannak. A szerződő hatalmak egyike által sem fog kizárólagos pártfogolás gyakoroltatni. Senkinek sem lesz joga belügyeikbe avatkozni.

Ezek szerint az egyesitett Moldva Oláhország nem nyilvánittatatt önálló területnek, hanem maradt továbbá is az ozman birodalom fennhatósága alatt.

A 26-ik czikkben kimondatott, hogy „a fejedelemségeknek szabad lesz a belrend fenntartására nemzeti hadsereget tartani; de semmi akadályt nem szabad tenniazon védelmi intézkedésekmegtételében, melyek a magas portával egyetértésben a kül támadást visszaverhetik."

Ugyan ily rendelkezés tétetett a hatalmak közt 1859. augusztus 9-én létrejött convetióban; sőt ebben kimondaaz is, hogy „kültámadás esetében a garantirozó hatalmak segélyét is felhivhatják."

És mit tettek az oláhok e szerződésekkel szemben? Felelet, azt, hogy a suzerain török hatalom támogatása helyett az oroszoknak nemcsak ellennem állottak, de sőt azzal egyezményt kötve azoknak málhahordó tevéivé lettek.

Nincs a történelemben példa rá, hogy nép oly perfidiát követett volna el, mint a román saját suzerainje ellen, és nincs példa rá, hogy nemzet ugy fosztotta volna meg magát saját rendelkezési jogától, s ajasult volna önként rabszolga csoporttá, mint a román. Méltó hogy sokáig viselje azon rablánczot, melyet maga kovácsolt magának.

Az orosz hatalom azon önkényszülte tettében, hogy jogérvényes nemzetközi szerződést széttépett, az egész Európára nézve nagy veszély rejlik. Legközvetlenebbül e veszély azonban minket fenyeget.

E veszély káros következményei elháritására fognak-e egyesülni a civilizált nemzetek? Különösen Ausztria-Magyarország felemeli-e hatalmas vétóját a hóditni vágyó orosz hatalom ellen, s elküldi-e a nekünk annyi milliókba kerülő hadsereget a hóditó visszaüzésére? még a jövő titka.

Részemről megvagyok győződve, — hogy igen. Az az Anglia, melynek Miklós czár 1841-ben tett látogatása alkalmával Lord Aberdeenneli társalgás közben Törökország felosztását Franczia-ország kizárásával felajánlotta sikernélkül; az az Anglia, melynek ugyanezen ajánlatot Miklós czár 1853 január 22-én Seymour nagy követeli beszélgetése közben Törökország felosztását ismételve felajánlotta e szavak kiséretében „Si nous arrivons a nous entendres ur cette affaire, l'Angleterre et moi, pour le reste perim importe" (ha mi, Anglia és én ez ügyben megértjük egymást, a többivel keveset törődöm) az az Anglia a mely ez ajánlatra 1854 ben a franczia szövetségben, az oroszok vissza verésével felelt, érdekei ma is ugyanazok lévén, hitem szerint ismét az zal fog felelni.

Mit tesz Auszria-Magyarország? nem tudom. De ha öngyilkos nem akar lenni, bizonyosan elküldi Szerbián és Erdélyen keresztül hadseregeit, hogy a szerződés szegő hatalmat az erőszakról a jog utjára terelje s a szerződések tiszteletben tartására kényszeritse.

Ha ezt nem teszi, ha az erőszakot a nemzetek egymásközti viszonya szabályozásául elismeri, ugy csak addig áll fenn az európai népek társaságában, mig az erejét meghaladó nyers erőnek tetszik.

Ily állapottól óvja meg hazánkat az ég!

Körösi Sándor.

— **A képviselőház** horvát tagjai tárgyalás alá vették a követek eljárását, a Földváryféle, s a corvinákért a szultánhoz intézendő köszönetnyilvánitás tárgyában. Egyik tag azon inditványnyal állott elő, hogy a horvátok lépjenek ki a magyar országgyülésből. Végre kellő meggondolás után egy közvetitő javaslat lett elfogadva, és e szerint azon ügy, melyben kedves horvát testvéreink megütközének, tisztán magyar belügynek tekintetik; épen ezen okból nem vettek részt a gyülésen sem. E tárgyban még nyilatkozatokat is lehet várni.

— **A keleti kérdésben** beadott interpellácziókra, ugy az osztrák, mint a magyar kormány egyidejüleg, vagy is pénteken fogja megadni a választ. Hir szerint az adandó válasz nagyon békés lesz, s a semlegesség jellemét fogja magán viselni.

— **A minisztertanács**, több izben felmerült összeköződések kikerülése végett kimondotta, hogy miután a hazárdjáték hivatalból üldözendő s pénzbirsággal, vagy e-etleg fogsággal is büntetendő cselekményt képez, annak megfenyitése az 1869. IV. t. cz. első szakasza szerint kizárólag a birósági hatá-körbe tartozik, ennélfogva az ily ügyek elbirálása nem a közigazgatási, hanem a birósági hatóságok feladata.

A helyzet.

A panszláv háboru megindult, — a békeszerető muszka czár kiadta a parancsot hadseregének, hogy nyomuljanak török földre; — megkezdődött az Orosz és Törökország közötti élet-halálharcz. — Ez magában véve sem közönyös dolog reánk nézve, mert ha a szomszéd háza ég, kénytelenek vagyunk saját magunkét oltalmazni. De itt még egész más kérdés is merül fel, az orosz czár harczi kiáltványa szerint a háborut azért inditja meg, hogy a török birodalomban lévő keresztények sorsát javitsa, azaz, hogy azokat szabaddá tegye. De akár mit mondjon is a minden oroszok ura, az európai szlávok protektora, azt, a ki csak egy kissé jártas a történelemben és politikában, belátható miszerint a félelmes keleti kérdés megoldása felé közeleg, hogy a keleti kérdés mikénti megoldásától hazánk jövője, de sőt az összes Osztrák-Magyar birodalom jövője függ — az elvitázhatatlan. Szerény nézetünk szerint tehát a keleti háboru nagy horderejü reánk nézve, bár egyelőre még nem látszik nagyobb befolyással. — A kérdés már most az, mit fog tenni e komoly és reánk nézve életkérdéses ügyben a külügyministerium, mit hazánk kormánya? A mint jól értesült helyről értesülünk, egyelőre a semlegességet fogja fentartani, de ha az orosz fegyverek győztesek lennének, s Oroszország a mi szomszédunkban egy protektoratus alatti szláv birodalmat akarna felállitani, — ezt, mint létérdekünkkel ellenkezőt, külügyi kormányunk el nem türné. Egyébiránt, hogy mi fog történni sajátságos helyzetünkben, polyglott államunkban, az a jövő titka. De mi török mellett sem kezdhetünk ma háborut, mert Magyarország érdeke épen ellenkezik a háboru provokálásával; fő dolog az, hogy a háboru localizáltassék. Egyet vélünk a nemzet örömére constatálhatni, — hogy oroszszövetségbe nem megyünk, — s helyzetünkben már az is megnyugtató. A háboruba való beavatkozást azonban nézetünk szerint csak a török fegyverek győzelme esetére kerülhetjük ki, a mi, tekintve Oroszország roppant mérvü készületét s azon körülményt, hogy egy negyed százada már, hogy ezen háborut előkészíti — és százados tervei megvalósitása küszöbén áll, alig valószinü. Akár hogy iparkodjunk tehát a dolgot rózsaszinben látni, a dolog igen komoly és végzetes lehet reánk nézve.

Ily körülmények között minden esetre vigasztaló reánk nézve, hogy magyar kormányunk van, sőt az összes birodalom külügyministere is magyar, s bár menynyire is különbözők legyenek is az utak és módok, melyen az országos pártok haladnak — az kétségbevonhatatlan, hogy mindnyájan a haza üdvét kivánják előmozditani. — A magyar ember pártos volt évszázadok óta mindig, — de midőn külső veszély fenyegette, akkor mégis egyetértett. — Ha egyet tudtunk érteni a hatvanas években a hatalom elnyomása ellen, legyünk egyetértők akkor, midőn legveszélyesebb ellenségünk fenyeget, s midőn létkérdésünk áll a koczkán. Midőn a viharok lezajlanak, midőn a láthatár megtisztul, ismét elindulhat mindenki a saját nézete szerinti actióba, de jelenleg nincs itt az ideje, hogy a 67-ki kiegyezés revisiójával, s kormánybuktatásokkal foglalkozzunk. Kisérjük figyelemmel a dolgok fejlődését, s mig kormányunk a létkérdésben a magyar érdekeket szem előtt nem téveszti, legyünk csendesek és egyetértők.

Kühnel Ignácz.

Országgyülés.

A képviselőház ülése május 2-án.

Elnök: Ghyczy Kálmán.

Az elnöki s egyéb beterjesztések után, Molnár Aladár felolvassa a miniszterelnök által beadott határozati javaslatokat, az osztrák-magyar banktársulat létesitéséről és az osztrák nemzeti bankot cseleköleg illető 80 millió frt államadósságról, a vám- és kereskedelmi szövetségről beterjesztett javaslatok tárgyalására kiküldendő bizottság iránt.

Gullner Gyula czélszerüségi szempontból ellenzi e javaslatot, s a misztereinök javaslata helyett, melyben 15 tag választása ajánltatik, egy ellenjavaslatot nyujt be, melyben 31 tagból állandó bizottság kiküldését inditvanyozza.

Helfy Ignácz és gr. Zichy Nándor a Gullner inditványa mellett beszélnek.

Tisza Kálmán tökéletesen elégnek tartja a 15 tagu bizottságot, melynek tagjai kivá oan csak szakértők lesznek. Inkább két bizottság választassék 15—15 szakértő taggal az előleges tárgyalások megejtésére, mint egy bizottságot 31 taggal, olyan egyénekből, kik minden ügyben szakferfiaknak ösmertetnek

A ház a miniszterelnök inditványát magáévá teszi.

Ezután a gyámügyi törvényjavaslat általános tárgyalása következett.

Paczolay János nem pártolhatja e javaslatot, melyet nem is a belügy, de az igazságügyminiszternek kellett volna aláirni, mert a gyámügy anyagi része, az igazságügyminiszter hatáskörébe esik, s a felelősséget az igazságügyminiszter nem hárithatja a belügyminiszterre. A javaslatot nem tartja az 1848-iki törvények szellemével megfelelőnek. Szükségesnek tartja, hogy a javaslat, a benne létező számos hibák kijavithatása czéljából, egy bizottsághoz küldessék.

Plachy Tamás a javaslat mellett szót s czáfolatába bocsátkozott a Horváth Boldizsár által a megelőző napülésén tartott beszédnek. Ellene nyilatkozik gr. Apponyi, ki a Horváth B. beszédét védelmezi.

Az idő előre haladván, az interpellácziók megtétele következett. — Először Miskatovics József nyujtott be horvátul, a horvátul a horvát határőrvidéknek, Horvát-Szlavonországhoz csatolásáról egy interpellácziót.

Ezután Somssich Pál tette meg interpellácziját a keleti kérdésben, kérdvén a

---

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája.

Lorrequer Henri vallomásai.

— Angol regény. —

XXI. Fejezet.

(Folytatás.)

„Isten önnel kedves collega ur, mondá a tiszteletre méltó minister, a mint a kocsiba ültem nagy csodálkozással a collegialitás felett, mely ő felsége 4-ik gyalogezredének egyik alárendelt tisztje, és a bajor korona külügyminisztere között létezhetik.

Midőn a fehérkeresztbe érkeztem, idegeim, melyek annyi próbát sikeresen kiállottak — annyira megvalának rázódva és törve, hogy félni kezdtem, miszerint a terhes játék közben, mely reám várt — nem leszek képes a kellő lelkierőt kifejteni, s minden kilátásomat megsemmisitem egy balfogással, — jó éjt mondék tehát barátomnak, és lefeküdtem.

XXII. Fejezet.

„Egy levél az ön számára, — mondá a kellner reggel, a legegészségesebb álomból felkeltve s szép álmaimat tovaüzve. A levél következőleg hangzott:

„Ha excellentiád a legközelebbi 24 órát elaludni nem akarja, ugy emlékeztetem, hogy a reggelivel várunk rá.

Hü Kilkic-je."

Tehát igaz, — mondám álmom c-alképei után indulva, tehát igaz, valósággal egy fedél alatt vagyok ujra Callonbyékkal. — Házassági szándékom szerencsésen halad a valósulás felé s végre itt van a rég óhajtott a remélt szempillantás.

„Nos Henri — mondá Kilkic ajtómat benyitva, — nos Henri, hogy van, remélem jobban mint a mult éjjel.

„Óh igen, sokkal jobban. — Én nem tudom mi történt velem, de oly átkozott roszszul éreztem magamat.

„Valóban, hogyan? mit jelentsen ez, hát nem pusztán tréfa volt?

„Tréfa? — mondám meglepetve.

„No, mindenesetre. — Azt hittem az csak folytatása a többi bolondoskodásainak.

„Folytatása többi bolondoskodásaimnak? jóságos ég! — gondolám elhalványodva az ijedtségtől, — ha ő nővéréhezi hajlamomat igy merészelné nevezni!

„No csak jöjjön, most már tulvagyunk mindenen, mi az ördögért vitte a dolgot anynyira?

„Valóban annyira homályosak előttem mindazok, miket ön beszél és gondol, hogy semmikép nem tudom magamnak megfejteni miről beszél ön tulajdonképen?

„Miről beszélek? hát a mult éjjel történtekről. — Egész München arról beszél, s az ön legnagyobb szerencséjére a király a dolgot a legmulatságosabb oldaláról vette, s szivéből kaczag felette, mint mások.

Akkor — gondolám — roszullétem alatt valamit kellett elkövetnem, vagy mondanom, mire nem tudok emlékezni. „Nos ki a dologgal Kilkic. Mi történt a mult éjjel, melyen a jó müncheniek annyira mulatják magukat? mert oly igaz, mint élek, hogy beszédjéből mit sem értek.

„Hát nem emlékszik már a görög kölcsönre?

„A görög kölcsönre?

„És exellentiád kitünő fogadtatására a király ő felsége által, istenemre — ez a legritkább történet, melyet valaha hallottam, egy koronás főt bolonddá tartani, az urnak egy felkentjét orránál fogva félrevezetni, ez még is sok!

„Ha ön engem valóban őrültté nem akar tenni, kérem az isten irgalmára, mondja el nekem világosan, — egyszerüen, mit jelent mindez?

„Jó, látom ön javithatatlan — de mivel már jó ideje várnak a reggelivel, további magyarázatait lent hallgatjuk meg.

Mielőtt időm lett volna több kérdést tenni karját az enyimbe tette, és vonszolt magával a folyosón végig, magát az én rosszullétemmel mulatva, mely mint mondá Európa egyik végétől a másikig hires leend.

Lord Callonby egyedül volt a reggelizö szobában midőn beléptünk, és a mint engem meglátott — kiálta:

„He Lorrequer, még mindig itt? Ejh barátom én azt hittem, hogy koran reggel már a határokon tul tesz.

„De Mylord, én nem látok semmi okot e gyors futásra?

„Nem? valóban nem? akkor tudnia kellett előre, hogy ő felsége a legjobbszivü ember egész országában, másként nem merészelt volna olyan játékot üzni, mely megkell vallanom mesésileg lett keresztülvive. — Az öreg Helderstein, a külügyek minisztere csaknem eszét vesztette ma reggel, alkalmasint ő volt az első, ki a törbe ment, de ösmtén szólva tanácsolnám önnek valóban tovább állani. — Bár a király lehetőleg könnyen vette a dolgot — ugy látszik — mégis —

„Mylord egy kérésem volna önhöz, mely valószinüleg az utolsó leend, melyet lordságodhoz intézek, — igen kérem, szivesked jék engem felvilágositani, mire vonatkoznak e czélzások, és miért tanácsolta ön nekem e szempillanatbani elutazásomat?

(Folyt. köv.)

ministerelnököt hogy: Közönbösen szándékozik-e a kormány elnézni az orosz hadak előnyomulását? S ha igen, teszi-e ezt oly biztositékok alapján, melyek az osztrák-magyar monarchiának, különösen Magyarországnak, — mint közvetlen tőszomszédnak érdekeit minden eshetőségben megóvni képesek lesznek. Végre minő lépéseket tett már eddig, s ha ezek siker nélkül maradnának minőket szándékozik még tenni ezután, hogy az aldunai kereskedés szabadsága fentartassék háborittatlanul, és annak lebilincselése által Magyarországra háramlandó nagy veszteségétől, hazánk kereskedő és termelő közönsége megóvattassék.

Irányi Dániel ugyan e tárgyat illetőleg azon kérdést intézi a miniszterelnökhöz, hogy hajlandó-e a keleti kérdésre vonatkozó okiratokat, különösen pedig az 1875-ik deczemberi jegyzéket, az ugynevezett berlini memorandumot, a konstantinápolyi értekezlet jegyzőkönyvét, a londoni jegyzőkönyvet, a külügyminiszteriumtól megszerezni, és a ház elé terjeszteni?

Az interpellációk az illető miniszterekнek kiadattak.

A főrendiház ülése május 2.

Elnök Majláth György.

A választókerületek uj rendezéséről szóló törvényjavaslat fölvétetvén, minden észrevétel nélkül elfogadtatott, s a jegyzőkönyv hitelesitése után az ülés véget ért.

A háboru.

— A török-orosz háborut illetőleg, még mindez ideig nem érkeztek nagyobb fontosságu és eredményekről szóló hirek.

Az angol semlegességi nyilatkozat már közöltetett hivatalosan a hatalmakkal, s a mint hire jár, e semlegesség csak addig fog tartani, mig a csatamező Európában Romániára, Dobrudzsára és Bulgáriára terjed. Monarchiánk semlegessége is hihetőleg eddig fog tartani, s ennek alapján nem soká meg lehet tudni, ha valjon van-e benső összefüggés a Londonban és Bécsben egyidejüleg tett ez irányu nyilatkozatokban.

A csatatéren jelentékeny események még nem történtek.

Az orosz hadsereg nem csak a Dunafejedelemségben, hanem az ázsiai harczmezőn is nagyon sokat szenved az időjárás miatt; az utak roszak, az átjárások nem használhatók, mert hóval boritvák.

A román kormány még nem üzente meg a háborut, hanem ugy látszik, kényszeritni akarják a portát, hogy ő tegye meg erre nézve a szükséges lépéseket.

Franciaországba a külügyminiszter az állam teljes semlegességét konstatálta.

Egy konstantinápolyi távirat szerint Hovart pasa oda visszatért, minthogy Rythmos aviso-gőzöst, az orosz ágyuk tüzelése közt vissza vonta a Dunáról. A porta azon orosz alattvalókat, kik az ottomán törvényeknek magokat alávetni nem akarják, 11 nap alatt Konstantinápolyból, és 21 nap alatt a tartományokból is kiakarja utasitni.

Bukarestből irják, hogy a galaczi főpénztár oda utasittatott, hogy az orosz készpénzt fogadja el. — Törökországból számos keresztyén menekül Romániába. — Egy román hadi hajó a Sereth torkolatánál állomásozik.

Az ujabb hireket lásd a délutáni posta rovatunkban.

Török vendégeink

tiszteletére a polgárság is külön lakomát rendezett, mely roppant fényes volt és kitünőn sikerült. Nagyon természetes, hogy a szebbnél szebb toasztokban itten sem volt hiány, sőt az ünnepélyt nagyban emelte, kedélyességét pedig füszerezettebbé tették a szellemi szikrákkal gazdag és gyujtó hatásu beszédek. — Az első toasztot Gelléri Szabó János mondta királyunkra, — a másodikat Mátyus Arisztid a vendégekre. — Királyi Pál és Jókai Mór a török nemzetre mondottak beszédet. — Tóth Kálmán toaszt helyett egy alkalmi költeményt olvasott fel, mely igy hangzik:

Mi van itten? magyar kalpag, török fez . .
No most itten egyszeribe csata lesz:
Soká igy volt; — de már megjött az eszünk
Többé ilyen bolondságot nem teszünk,
Bizony isten nem teszünk. —

Furcsán ment a dolog soká minálunk
Ha egymásnál visiteket csináltunk,
Hátra hagyott látogató kártyánkra
Lángba égő falvak voltak pingálva
Csupa vérrel pingálva. —

De hál' isten, vége lett a dolognak,
Most már lángban csak sziveink dobognak,
És a mikor találkozunk valahol
Vér helyett a szeretetnek könnye foly
Édes, meleg könnye foly. —

Már ezután mi örökké igy teszünk.
Erre szivvel s férfi kézzel esküszünk,
Ugy áldjon meg, ki eskünket meghallá,
A magyarok istene meg az Alláh
A turbános nagy Alláh!

A vers nagy tetszést idézett elő. A török vendégek részéről az első szónok Hodsa Mehemed volt, kiemelvén beszédében, — hogy a török nép beakar lépni valahára az európai államok sorába, s az első lépés már ere megtörtént, midőn alkotmányt nyert a nép stb. — Eztán Ragib bey, és Resad bey szónokoltak mindketten franczia nyelven, meghatott hangon mondván köszönetet e meleg rokonszenves és kitüntető fogadtatásért.

E nap estéjén a nemzeti szinházban „Hamlet" operából adatott elő egy részlet, Ophelia szerepéből Gerster Etelka énekelt egy részt; a vendégek ép a leggyönyörübb rész énekléséné érkeztek, a mit aztán a kitörő lelkes éljenzés miatt félbe kellett hagyni. A telkesültség óriási volt, s számtalanszor megujult. A müvésznőt is valami különös illetlenség szállta meg, s a mint irják, önmagát multa felül müvészetével.

Sok derültséget idézett elő a „Copellia" ballet egy részének előadása, melyet a török vendégeknek nem csak fiatal, de idősb tagjai is kedélyesen megkaczagtak.

Végül az Alvajáróból énekelt Gerster Etelka egy részt, mely mint a „Hon" irja, nem elragadá, de elkábitá, mint egy büvös hatásu tünemény, a hallgatóságot.

Tegnap délelőtt a küldöttség tisztelgett a főpolgármesternél, s több egyes kitünőségeknél. Tisza Kálmán miniszterelnökhez névjegyeiket küldötték el, s hihetőn ma tették nála tiszteletöket.

Az ünnepélyességben kifáradt vendégek hihetően már holnap Olaszország felé utaznak haza.

Napi hirek.

— **A ref. egyháztanács** e hó 6-án (vasárnap) d. e. 10 órakor a szokott helyen közgyülést tartand, tárgyai lesznek: Az iskolaszék hatáskörének és ügyrendének megállapitása, s egyéb folyó ügyek. — A nevelészeti szakbizottság pedig megelőzőleg szombaton délután 3 órakor tartja ülését, iskolai ügyek és árvák folyamodványa ügyében. — Felhivjuk e gyülésekre az illető egyháztanácsosok figyelmét.

— **Albrecht főherczeg** ő fensége — hir szerint — a jövő vasárnap az alvidékről Kassa és Galicza felé tartván, városunkon fog keresztül utazni.

— **A biharmegyei** orvos-gyógyszerész és természettudományi egylet Nagy-Váradon e hó 15-én tartja meg évi közgyülését, s erre a helybeli orvos gyógyszerész egyletet is meghivta. A mint értesültünk a testvér egylet több tagja át fog ránduln ez alkalommal Váradra, viszonzása lévén ez a váradi egylet mult évi látogatásának.

— **A nagyerdei** lövelde helyiségében tegnapelőtt este, daczára a kellemetlen időjárás nak, a lapunk hétfoi számában jelzett magán jellegü dalestély csakugyan megtartatott, s az minden tekintetben kitünően sikerült, s ugy a magán dalkör, — mint a főiskolai énekkar által előadott dalok zajos tetszést aratták. A jó kedvtől füszerezett estélynek csak az éj előhaladottága vetett véget.

— **Városunk** épitészeti és szépészeti bizottságának tegnap tartott ülésében a „Bika" szálloda épitését illetőleg elhatároztatott, hogy a most használatban levő főépületek tökéletes érintetlen állapotban való hagyása mellett, egy keresztépület emeltetik, mely ugy a földszinten, mint az emeleten 8—8 vendégszobát, a bál- és éttermeket, s a szükséges konyhaszobákat foglalandja magában. Az épités a mint értesültünk junius 15-ke körül fog megkezdetni, s még az őszre befejeztetik.

— **A helybeli** iparos ifjak egylete végre valahára megalkotta uj alapszabályait, s a mult hó 29-én tartott közgyülés elosztalta azon nehézségeket, melyek ez irányban felmerültek, illetve egyesek által támasztattak. Ez alkalommal sajnosan jelezzük, hogy Alber József ur a dalkör vezetésétől végleg visszalépett s e tekintetben a egyletet kipotolhatatlan veszteség érte, — mivel minden dicsekvés nélkül szólva, Alber József ur oly annyira tudta szervezni és vezetni a dalkört iparos ifjaink egylete kebelében mely minden várakozást kielégitett. Az egyleti helyiség három évre ujból kibéreltetett, s örömmel kell jeleznünk, hogy a csizmadia részvény-társulat, habár egyesek több bért voltak is hajlandók igérni, az egylet érdekét tartva szem előtt, az eddigi bérösszegért az egyletet tevé elsőnek. — A veszprémi vándorgyülés s iparos ifjusági egyletek az alkalommali országos kiállitása tárgyában a közgyülés Vadon Sándor titkár inditványára abban állapodott meg, hogy ezen a hazai iparos ifjujági egyletek jövőjére oly lényeges befolyással birható gyülésen, az egylet anyai erejét véve, magát csak ugy képviseltethetné az egylet, ha ajánlkoznék iparossegéd az egyletből, ki oda saját költségén ez évi pünkösre elutaznék, kit is az egylet 20 frttal segélyezne, mely el is fogadtatott s az egylet tagjai felhivatnak, hogy e tekintetben az elnökségnél e hó 10 ig jelentkezzenek. Végre pedig a mennyiben az egylet kirándulásokon, ünnepélyeken saját zászlóval még nem rendelkezhetett, s e czélra közel 100 frttal bir, — határozatba ment, hogy még ez év folytan egy diszes zászlót készitett, s azt a f. évi julius 8. vagy 15-ki évfordulati ünnepély alkalmával szokott módon fel is avattatja, — s e czélra gyüjtéseket tesz folyamatba, s adományozások a fent megnevezett egylethez küldendők be.

— **A dal hatalma.** A dal hatalma a költő szerint végtelen. Hogy csakugyan végtelen volna, azt ez uttal nem tudjuk semmiféle adattal sem bebizonyitani, de hogy igen nagy, azt igazolja az az érdekes eset, hogy a fővárosban időző török vendégek egyike: Seik Szulejman annyira el volt ragadtatva a népszinházban Soldosné éneke által, hogy másnap egy nagy értékü, és szerfelett becses gyürüt küldött neki ajándékul. A gyürüt az elragadtatás pillanataiban még a páholyból akarta a szinpadra dobni, — de tanácsolták neki ezt nem tenni, mint hogy igen könnyen elveszhetett volna. A kik látták a gyürüt, azt több ezer forint értékünek mondják.

— **Ebbe a háborus világban** midőn a levegő puskaporszaggal kezd betelni, álta ános dolog katonai ügyekkel foglalatoskodni. Közelebb valaki azt számitotta ki, hogy egy-egy katonára mit kell évenként költeni. E szerint legtöbbet költ Anglia, mert egy katonára 2500 frankot ád; Oroszország 1202 frankot; Franczia ország 1172 frankot; Németország 975 frankot; Törökország 927 frankot; Olaszország 917 frankot; Ausztria-Magyarország 720 frankot (288 forintot.) E szerint a mi monarchiánk költ katonáira legkevesebbet, de terhét azért mi érezzük a legjobban.

— **Gyászjelentés.** Özvegy Poroszlay Ferenczné Pély Nagy Johanna, ugyszinte gyermekei: Zoltán és Albert; — továbbá Poroszlay László nőmmel és gyermekeimmel, — Özvegy Koncz Sándorné Poroszlay Paulina, gyermekeimmel, — Néhai Poroszlay Amália Gróf Sommeréza Auré nétől származott Gróf Bernini Károlyné, — nemkülönben Oláh Jakabné Pély Nagy Antónia férjemmel és gyermekeimmdl, — és néhai Szoboszlay Károlyné Pély Nagy Amáliától származott gyermekek — keseredett szivvel és pótolhatlan veszteségünk érzetében tudatjuk, felejthetetlen emlékü kedves férjem, atyánk, testvérünk, sógorunk és nagybátyánk néhai Tóthy Poroszlay Ferencznek hosszamosb idő ótai betegeskedés következtében, f. évi aprilis 30-án, esteli 7 órakor, élete 55-ik évében történt gyászos kimultát. A megboldogultnak földi részei f. évi május 2-án délután 3 órakor H.-Hadházon előbb a szomorodott háznál, majd az ottani ref. templomban tartandó végtisztességtétellel fognak az örök nyugalomnak átadatni; mely végtisztességtételre való megjelenésre a boldogultnak rokonai, ösmerősei, barátai általában a t. közönség meghivatik. H.-Hadház, május 11 1877.

— **Figyelmeztetjük** a közönséget a lapunk mai számában Heckscher Sámuel féle sorstjáték hirdetésre. Ezen ház pontos és titoktartó kiszolgálása által széles érdekkel a legjobb hirnek örvend, s Magyarországból számosan nyertek már az általa küldött sorsjegyekkel.

Délutáni posta.

A törökök jelentékeny győzelmet arattak az oroszok fölött az ázsiai határon. — Az orosz hadsereg dereka át van törve, s balszárnya visszaverve. Chorussan mellett, Kis-Ázsiában ütközés volt, melyben az oroszok teljes vereséget szenvedtek.

Az oroszok Galacznál torpedók elsülyesztése által teljesen járhatatlanná tették a Dunát. Az oroszok megszállották Bajazid várost és erődöt. Az orosz kormány félhivatalos közlönye azt irja, hogy Ausztria-Magyarország semlegessége képzelhetetlen, — s föltételezi, hogy a döntő pillanat a török táborban fogja találni monarchiánkat.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém szives tudomására hozni, miszerint az uj piaczra eső szögleten gr. Dégenfeld Imre ur háza alatt

Szteriády Sándor

név alatt, egy jól berendezett

rőfös kereskedést

nyitottam, ajánlom mind a helybeli mind a vidéki t. cz. közönség becses figyelmébe magamat. — Az áruczikkekért kezességet vállalok.

Maradok tisztelettel:

Steriády Sándor.

(291) 2—?

HIRDETÉSEK.

Debreczen legolcsóbb bevásárlási helye.

BURGHOLDY.

női divat-terme

Főtér, Svetits-ház, I. emelet, a Caderász-féle czukrázdával szemben.

Alólirtnak van szerencsém a tisztelt női közönség becses figyelmébe, a tavaszi idényre, következő áruimat ajánlani:

Egy jó tavaszi kelméből készült pongyola női-ruha 8—10 frt.
Egy divatos tavaszi szőr kelméből készült eleg. ruha 15—20 ft.
Fekete ternó ruha, — elegánsul kiállitva 18— frt.
Fekete selyem nobles ruha, — kitünő szép 45—50 frt.
Igen szép leány-gyermek ruhák 4 frtól 6 frtig.

Ez idényre

legujabb férfi kabátok nők részére 6 frttól feljebb,

s gyermek felöltök posztóból.

A legujabb női kalapok hallatlan olcsó árban, több százakra menő választásban.

Egy női selyem ripsz kalap 2 frt 50 kr.

A tisztelt női közönség becses pártfogását kérve

mély tisztelettel maradtam

Burghold V.

Olcsóbb mint bárhol!

Debreczen legolcsóbb bevásárlási helye.

II. árverési hirdetés.

A debreczeni kir. tszék részéről közhirré tétetik, miszerint **a debreczeni iparegyesületi takarék és hitelintézetnek Kálmán András** elleni végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 1489. számu tjkönyvben jegyzett s 3500 frtra becsült péterfia-utczai 854. sz. ház s 1 és fél hold ondódi föld az 1877. évi **május hó 16-ik napján d. u. 3 órakor** mint második határidőben a tvszék árverési termében végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; azonban ezen II-ik árverésen a fent körülirt ingatlanok becsáron alul is el fognak adatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsáranak 10%, vagyis 350 frt készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, — és pedig: az árveréstől számitandó 1. 2. és 3. hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

A feltételek többi része a kiküldött végrehajtónál megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1877. évi április hó 16. napján.

Bay Gábor, aljegyző. (286) 2—3. **Szabó Imre,** h. elnök.

Kiadó lakás és bolt.

Néhai **Nánássy Gáborné** asszonyság hagyatékához tartozó **piacz-utczai 2317-ik számu háznál egy uri lakosztály**, nevezetesen az emeleten 4 utczai-, 1 udvari-, 1 cseléd-szoba, konyha, kamara, továbbá padlás, pincze, kocsiszin és 6 lóra való istálló; — nemkülönben **egy bolthelyiség** a szükséges pinczével f. évi Pünkösd napjától 1—3 évre haszonbérbe kiadandó.

A bérleti feltételek felől értekezni lehet az örökösök meghatalmazottja Simonffy Sámuel ügyvéddel, főiskolatéren 349. sz. a.

(301) 1—3.

A nagyérdemü

magyar ipart pártoló közönség

figyelmébe.

Van szerencsém sajátkezüleg készült **bádogos müveimet** jutányos árak mellett ajánlani: nevezetesen, kávéfőző gépek, réz és bádog lemezekből, porczellán aljakkal, konyhai bádogkészülékek, kocsi lámpások, zuhany és fürdős kádak, festet korsók, bádog és horgany lemezből, hernyó-égető petroleum lámpák, s számtalan itt fel nem jegyzett bádogos müvek készen kaphatók és megrendelhetők. — Üzletem czeglédu. takarékpénztár háza alatt Debreczenben.

(277) 3—3 Tisztelettel:

Tóth Sándor, *bádogos*

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni takarékpénztár** részére alperes **Mester György** és **Németi Mariától** lefoglalt, a debreczeni 676. számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 700 frtra becsült csapó-utczai 566. számu ház s 2 hold 850 □ öl ondódi föld folyó **1877 ik évi junius hó 13 dik**, szükség esetére **julius hó 13 ik napján d. u. 3 órakor**, a törvényszék árverési termeben végrehajtó **Török Péter** által tartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 70 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül, vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az árveréstől 1, 2, 3, hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utólsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vev kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Azok mind, kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utólsó napjától számitandó 15 nap alatt fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877 dik évi április hó 20-ik napján tartott üléséből.

Szabó Imre h. elnök. **Bay Gábor** jegyző.

(290.) 1—3.

Fönyeremény 350,000 ezüst márka.	**Szerencse hirdetés.**	Fönyeremény 350,000 ezüst márka.

Meghivás a **Hamburg** állam által rendezett és biztositott **nagy sorsjátékban** való részvételre.

E sorsjátékban több mint **7 millió** *470,000 ezüst márkát lehet nyerni.*

Ezen rendkivüli nagysorsjáték, mely **35 ezer sorsjegyet** foglal magában, a következő nyereményekkel van ellátva. 1 nyeremény **375,000** márka, 1 nyer. **125,000** m. 1 ny. **80,000**, — **60,000**, **50,000**, **40,000**, **36,000** márka 4—4 nyeremény **30,000**, **25 ezer** és **20 ezer** márka. 28 nyer. **15 ezer** m., **12 ezer**, **10 ezer** m., 23-or **8 ezer**, **6 ezer** m., **5600**, **5000** és **4000** m., 206-or **2500**, **2400** és **2 ezer** m., 415-ször **1500**, **1200** és **1000** m., 1358-szor **500**, **300** és **250** m., 25,061-er **200**, **150**, **138**, **124** és **120** m., 14,839-szer **94**, **67**, **55**, **50**, **40** és **20** márka. E nyeremények hét osztályba sorozva, nehány rövid hónap alatt huzatnak ki.

Az első huzás **hivatalosan** meg van állapitva, s ehez

egy egész eredeti sorsjegy 3 frt 40 kr,
„ fél „ „ 1 frt 70 kr,
„ negyed „ „ csak 85 kr,

s ezen sorsjegyek, melyek az állam által garantiroztattak, s össze nem téveszthetők a tiltott izérvényekkel, az összegnek bérmentes beküldése után bármely messze vidékre általam megküldetnek.

Minden részvevőnek megküldöm a hiteles játéktervet is, s a huzás után azonnal a kihuzott számok sorozatát.

A nyeremények kifizetését és elküldését a leggyorsabban s szigoru titoktartás mellett eszközlöm.

A megrendelés postai utalványnyal is eszközölhető.

Kérem a megrendeléseket a küszöbön levő huzás miatt legkésőbb

f. é. május 15-kéig

hozzám bizalomteljesen megküldeni.

Sámuel Heckscher senior,
bank és váltóüzlet **Hamburgban.**

(300) 1—5

270. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom

készitményeinek.

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben

Költségmentesen

Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.

		100 kiló
A.	Asztali dara nagyszemü	30.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	30.30
B.	szinte apró szemü	30.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	30.30
C.	Dara középszerü	28.20
„	szinte 30 kilos zacskóval	28.50
D.	Királyliszt	30.—
1.	Lángliszt	29.—
2.	Montliszt	28.—
3.	Zsemlyeliszt különös	27.—
4.	„	26.—
5.	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	25.—
6.	„ szinte 2-od „	24.—
7.	Közép kenyérliszt 1-ső „	23.—
8.	„ 2-od „	22.—
8½.	„ Barna „ 1-ső „	19.—
9	„ „ 2-od „	17.—
10.	Lábliszt . zsákkal	—.—
11.	Finom korpa zsáknélkül	5.60
„	„ „ zsákkal	5.—
12.	Durva korpa zsáknélkül	5.20
„	„ „ zsákkal	4.60
R. I.	„ Rozsliszt 1 ső rendü	20.—
R. II.	szinte 2-od „	19.—
R. III.	szinte 3-ad „	16.40
R. IV.	szinte 4-ed „	5.60
„	„ „ zsáknélkül	5.—
A. K.	Árpakása 00	35.—
„	szinte 0	31.—
„	szinte 1	24.—
„	szinte 2	19.—
„	szinte 3	16.—
„	Árpadara 5	24.—
A.	Árpa liszt 6	—.—

Debreczen, 1877. április 28.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.
11. 12. „	60 „
R. I. — III. számig	85 „
R. IV. V. „	60 „
A. K. 00—5 számig	50 „
Árpaliszt „	85 „